

דף כג.

עין משפט א. יו"ד סימן רכח פעיף יב

יב. טז. אין פותחין אלא בדבר השכיח מאוד.^ב

הגה: מיתה לא שכיחא^ג, אבל עניות שכיח, וכן הריון אשה שכיח.

עין משפט ב. יו"ד סימן רכח פעיף ז
עיין לעיל דף כא: עין משפט ג

עין משפט ג. יו"ד סימן ריא פעיף א

א. האומר נדר שאני רוצה לידור לא יהיה נדר ונדר אח"כ אינו נדר. במה דברים אמורים שהוציא בשפתיו בתחילה לומר שלא יהיה נדר^ד אבל אם רק חשב בלבו כך הוי דברים שבלב ולא הוו דברים ואינם מבטלים הנדר שהוציא בפיו אח"כ.

וי"א דאפי' אמר כך בלחש^ה הוי דברים שבלב.

הגה: מה שאומרים בליל כיפור כל נדרי הוי כאילו התנו בפירושו^ו, ומ"מ לא סומכין על זה להתיר בלא שאלה לחכם כי אם לצורך גדול.

ב. שם במשנה ס"ד ע"ב.

ג. ואפי' היה חולה ביותר הוי נולד משום דרוב חולים לחיים, כ"כ הב"י, מ"מ אם היה גוסס לא חשיב נולד דרוב גוססים למיתה. ש"ך ס"ק כ"ב.

ד. ממשנה בנדריים כ"ג ע"א, וכראב"י. וכתב הש"ך בס"ק א' משמע דאפי' זוכר לתנאי בשעת הנדר, דבכה"ג הנדר קיים כמו בסעיף ב' כאן בטל, מטעם שכתב הר"ן לפי שאמר התנאי בשעת הנדר, אבל בסעיף ב' התנאי והנדר אינם באים כאחד ושייך לומר עקר לתנאו, ועיין מה שחילק הפרישה.

ה. כ"כ הרא"ש כפסקיו ואין כן דעת הר"ן. באר הגולה.

ו. כתוב במהר"ם גלאנטי סי' י"ח דה"ה הנזירות "כל נדרי" של ליל כיפור מבטל אותה, דזה בכלל נדרים. ש"ך ס"ק ג'.

דף כג:

עין משפט א.ב.

יו"ד סימן ריא פעיף ב

ב. התנה ואמר שכל נדרי שאני אדור עד זמן פלוני יהיו בטלים ונדר בתוך הזמן, אם זוכר לתנאו בשעת הנדר נדרו קיים^א שהרי זכר ומבטל תנאו בשעה שנודר. ואם אינו זוכר לתנאו בשעת הנדר התנאי קיים והנדר בטל.

ג. וי"א שאין התנאי מועיל לבטל הנדר א"כ יזכרנו תוך כדי דיבור לנדר^ה ויאמר בלבו שהוא סומך על התנאי, ויש לחוש לדבריהם.

עין משפט ג.

יו"ד סימן ריא פעיף ג

ד. התנה על מקצת דברים שיהיה נדרו בטל בהם, ואינו יודע על מה התנה אם על אכילת בשר או שתיית יין, אם אומר בשעת הנדר על דעתי ראשונה אני נודר שאם אזכור על מה התניתי הכל אחר התנאי, ונזכר על מה התנה, התנאי קיים והנדר בטל^ט, ואם לא אמר על דעת ראשונה אני נודר, התנאי בטל והנדר קיים.

ז. בגמ' נדרים כ"ג וכאוקימתא דאביי שם.

ח. טור בשם הרמב"ם בשם י"א בפ"ב מהלכות נדרים, וכן הסכים הראב"ד.

ט. והיינו שבשעת הנדר הוא זוכר התנאי רק שאינו יודע על מה התנה, וכן הוא ברמב"ם ור"ן משום כך צריך שיאמר על דעתי ראשונה אני נודר דאל"כ לא היה לו לנדר סתם כיון שזכר שיש תנאי, אבל אם לא זכר בשעת הנדר כלל מהתנאי פשוט שדינו כמו בסעיף ב' דאחר כך כשיזכור התנאי בטל הנדר. ט"ז ס"ק ד'.